

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 792

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 noiembrie 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
1.106. — Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri din Serviciul de Telecomunicații Speciale	2	160. — Ordonanță de urgență privind modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului	11
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.205 din 11 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 3 din Codul de procedură penală	2-3	170. — Ordonanță de urgență pentru modificarea Legii nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1945—1952, precum și pentru modificarea art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	11-12
Decizia nr. 1.220 din 12 noiembrie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală	3-5	173. — Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	12-14
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
159. — Ordonanță de urgență privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat	6-10	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		2.989/C. — Ordin al ministrului justiției privind aprobarea renunțării la cetățenia română unor persoane.....	15-16

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri din Serviciul de Telecomunicații Speciale

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 3 și ale art. 11 pct. IX.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerile directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate și rezultate meritorii, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate și

rezultate meritorii, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2008 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate și rezultate meritorii, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din Constituția României, republicată, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 12 noiembrie 2008.
Nr. 1.106.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 1.205
din 11 noiembrie 2008

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 3
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Crișan în Dosarul nr. 3.211/190/2005 al Judecătoriei Bistrița-Năsăud — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

C U R T E A,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 26 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 3.211/190/2005, **Judecătoria Bistrița-Năsăud — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6 alin. 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Alexandru Crișan în dosarul de mai sus.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale atacate contravin prevederilor art. 21 și 24 din Constituția României, deoarece nu instituie un termen înăuntrul căruia învinutului să i se aducă la cunoștință învinuirea și dreptul de a-și pregăti apărarea față de învinuirea adusă.

Judecătoria Bistrița-Năsăud — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale atacate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. 3 din Codul de procedură penală cu denumirea

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Crișan în Dosarul nr. 3.211/190/2005 al Judecătoriei Bistrița-Năsăud — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.220

din 12 noiembrie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 17 alin.1 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Bubău, respectiv de Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Târgu Mureș în Dosarul nr. 5.934/320/2007 al Judecătoriei Târgu Mureș și, respectiv, de Ministerul Public — Direcția Națională

Anticorupție — Serviciul Teritorial Oradea în Dosarul nr. 5.762/111/2007 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

Dezbaterea au avut loc în ședința publică din data de 9 octombrie 2008, în prezența avocatului autorului excepției Viorel Bubău și a reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 2008, apoi pentru data de 15 octombrie 2008 și apoi pentru data de 12 noiembrie 2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 mai 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.934/320/2007, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind

Direcția Națională Anticorupție a fost ridicată de Viorel Bubău, iar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală a fost ridicată de Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Târgu Mureș într-o cauză penală privind săvârșirea unor infracțiuni prevăzute de Legea nr. 78/2000.

Prin Încheierea din 2 iunie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.762/111/2007, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Oradea într-o cauză penală privind săvârșirea unei infracțiuni de înșelăciune.

În motivarea excepției de neconstituționalitate Viorel Bubău, inculpat în cauză, susține că dispozițiile criticate din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 contravin prevederilor art. 16, art. 21 alin. (3), art. 24 și art. 131 din Constituție, întrucât instituie posibilitatea ca procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție să dobândească gradul profesional corespunzător Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție fără îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, cu consecința întocmirii unor acte de urmărire penală pentru care nu au competența necesară.

Cu privire la dispozițiile art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală, se susține că acestea contravin prevederilor art. 131 și 132 din Constituție, întrucât restrâng dreptul Ministerului Public de a promova acțiunea civilă în procesul penal. Astfel, în opinia autorilor excepției, textul legal criticat limitează în mod nejustificat posibilitatea procurorului de a apăra interesul general și cel public, din moment ce soluționarea laturii civile în cadrul procesului penal implică și interese generale, cu efecte inclusiv asupra ordinii de drept.

Judecătoria Târgu Mureș și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că prevederile art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală nu îngrădesc rolul constituțional al procurorului, iar extinderea competenței acestuia cu privire la exercitarea acțiunii civile și în alte cazuri ar încălca principiul disponibilității specific acțiunilor civile.

Tribunalul Bihor — Secția penală și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală limitează dreptul procurorului de a exercita din oficiu acțiunea civilă în procesul penal și contravin astfel prevederilor art. 131 alin. (1) din Constituție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, art. 2 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată prin Legea nr. 503/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 18 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală.

Dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 1: „(1) Prin prezenta ordonanță de urgență se înființează Direcția Națională Anticorupție, ca structură cu personalitate juridică, în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin reorganizarea Parchetului Național Anticorupție.

(2) Direcția Națională Anticorupție are sediul în municipiul București și își exercită atribuțiile pe întregul teritoriu al României prin procurori specializați în combaterea corupției.

(3) Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție conduce Direcția Națională Anticorupție prin intermediul procurorului șef al acestei direcții. Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție soluționează conflictele de competență apărute între Direcția Națională Anticorupție și celelalte structuri sau unități din cadrul Ministerului Public.”;

— Art. 2: „Direcția Națională Anticorupție este independentă în raport cu instanțele judecătorești și cu parchetele de pe lângă acestea, precum și în relațiile cu celelalte autorități publice, exercitându-și atribuțiile numai în temeiul legii și pentru asigurarea respectării acesteia.”;

— Art. 5: (1) Direcția Națională Anticorupție este organizată în secții conduse de procurori șefi secție, ajutați de procurori șefi adjuncți secție. Secțiile se înființează și se desființează prin ordin al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, cu avizul Consiliului Superior al Magistraturii.

(2) În cadrul Direcției Naționale Anticorupție se pot înființa servicii teritoriale, servicii, birouri și alte compartimente de activitate, prin ordin al procurorului șef al acestui parchet.

(3) Sediul serviciilor teritoriale și circumscripția acestora se stabilesc de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție, de regulă, în localitățile în care își au sediul parchetele de pe lângă curțile de apel și în raport cu circumscripția acestora.

(4) Serviciile teritoriale, serviciile și birourile sunt conduse de procurori-șefi.

(41) În cadrul Direcției Naționale Anticorupție va funcționa un birou de informare și relații publice care va asigura legătura cu publicul și cu mijloacele de comunicare în masă, în vederea garantării transparenței activității de urmărire penală, în condițiile stabilite de lege.

(42) Conducătorul biroului, care îndeplinește și funcția de purtător de cuvânt, poate fi un procuror desemnat de procurorul șef al Direcției Naționale Anticorupție ori un jurnalist, încadrat ca specialist, numit pe bază de concurs sau de examen.

(5) Ofițerii și agenții de poliție judiciară își desfășoară activitatea în cadrul secțiilor, serviciilor sau al altor compartimente de activitate, fiind repartizați prin ordin al procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție.”;

— Art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală: „Acțiunea civilă se pornește și se exercită și din oficiu, când cel vătămat este o persoană lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă.”

Excepția de neconstituționalitate se raportează la prevederile constituționale ale art. 16 privind egalitatea în fața legii, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 131 privind rolul Ministerului Public și ale art. 132 privind statutul procurorilor.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 1, 2 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, Curtea observă că prezenta critică de neconstituționalitate vizează în mod direct posibilitatea dobândirii gradului profesional corespunzător parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție de către procurori care nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005. Curtea reține că o asemenea posibilitate subzistă în practica instanțelor judecătorești din moment ce prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 7 octombrie 2005, aprobată prin Legea nr. 54/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 226 din 13 martie 2006, Direcția

Națională Anticorupție a devenit o structură specializată a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Conferirea acestei poziții superioare în ierarhia parchetelor, pe de o parte, ține cont de Decizia Curții Constituționale nr. 235 din 5 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 31 mai 2005, iar, pe de altă parte, a determinat și posibilitatea conferită membrilor acestei structuri de a dobândi gradul profesional corespunzător nivelului parchetului în care funcționează. Curtea nu poate reține încălcarea art. 16 din Constituție, întrucât legiuitorul este liber să deroge de la regulile generale de promovare în funcții, atât timp cât soluția legislativă impusă este justificată în mod obiectiv și rațional. În cazul de față, o asemenea situație este justificabilă prin avansarea în ierarhia parchetelor a Direcției Naționale Anticorupție. Mai mult, nici susținerile cu privire la încălcarea art. 21 și 131 din Constituție nu sunt întemeiate, părțile din procesul penal nefiind vătămate în niciun fel în drepturile lor de chestiuni care mai degrabă țin de cariera profesională a magistraților.

II. Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală, Curtea reține că aceasta este neîntemeiată. Potrivit art. 131 alin. (1) din Constituție, în activitatea judiciară, Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. Analizând acest text constituțional, Curtea a statuat prin Decizia nr. 65 din 25 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 13 februarie 2007, că ansamblul reglementărilor legale trebuie să garanteze și să asigure dreptul Ministerului Public de a-și exercita acest rol constituțional. În cauza de față, Curtea reține că norma legală criticată îndeplinește cerințele constituționale impuse cu privire la rolul Ministerului Public. Curtea constată că Ministerul Public își exercită rolul constituțional, de principiu, prin apărarea unor valori sociale de ordine publică, pe când în cazul de față critica de neconstituționalitate vizează extinderea competențelor sale cu privire la inițierea acțiunii civile, acțiune alăturată celei penale în procesul penal și care apără, de regulă, valori de ordin privat. Având în vedere faptul că procesul civil este guvernat de principiul disponibilității, și acțiunea civilă din cadrul procesului penal trebuie să țină cont de același principiu, ea păstrându-și regimul juridic de drept civil, chiar dacă este exercitată în cadrul

procesului penal. Rezultă că Ministerul Public nu se poate substitui chiar titularului dreptului; în caz contrar, s-ar ajunge la aplicarea *tale quale* a principiului oficialității, specific actelor necesare desfășurării procesului penal, cu privire la acțiunea civilă, ceea ce este inadmisibil. Mai mult, potrivit jurisprudenței instanței constituționale, și anume Decizia nr. 80 din 20 mai 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 14 iulie 1999, aplicarea principiului oficialității numai dacă persoana vătămată este o unitate la care se referă art. 145 din Codul penal încalcă textul art. 44 alin. (2) din Constituție.

Curtea observă că, prin norma legală criticată, legiuitorul a prevăzut două excepții de la principiul disponibilității acțiunii civile, și anume atunci când persoana vătămată este lipsită de capacitate de exercițiu sau cu capacitate de exercițiu restrânsă. Aceste excepții sunt justificate în mod obiectiv și rezonabil, întrucât reprezintă măsuri de protecție pentru cei care nu au capacitate de exercițiu deplină, ocrotirea acestora fiind un deziderat public. În schimb, impunerea la nivel de principiu a excepției ar echivala cu schimbarea naturii juridice a acțiunii civile.

De asemenea, Curtea reține că existența în sine a infracțiunii nu este în niciun fel influențată de constituirea sau nu ca parte civilă a persoanei vătămate. Desigur, o asemenea soluție își găsește pe deplin aplicabilitatea chiar și în cazul infracțiunilor de rezultat care, în cadrul laturii obiective, impun ca urmare imediată producerea unui prejudiciu. În consecință, în cazul infracțiunilor ce implică producerea unui prejudiciu, chiar și atunci când partea vătămată nu se constituie parte civilă, acțiunea penală va fi exercitată de procuror, din oficiu, în condițiile legii.

Mai mult, Curtea observă că, în cazul în care reprezentanții persoanelor juridice nu înțeleg să se constituie parte civilă în procesul penal și prin acest lucru provoacă, în final, un prejudiciu entității juridice reprezentate, ei pot fi trași la răspundere civilă, disciplinară sau penală, după caz.

Totodată, contestarea existenței prejudiciului de către persoana vătămată nu este decât o simplă probă la dosarul cauzei. Potrivit art. 63 alin. 2 din Codul de procedură penală, aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală sau de instanța de judecată în urma examinării tuturor probelor administrate în scopul aflării adevărului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi în ceea ce privește dispozițiile art. 1, art. 2 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și cu majoritate de voturi în privința prevederilor art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, art. 2 și art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție și ale art. 17 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Bubău, respectiv de Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Târgu Mureș în Dosarul nr. 5.934/320/2007 al Judecătoriei Târgu Mureș și, respectiv, de Ministerul Public — Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Oradea în Dosarul nr. 5.762/111/2007 al Tribunalului Bihor — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 noiembrie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof.univ.dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

Întrucât doamna Ioana Marilena Chiorean se află în concediu, în locul său semnează, în temeiul art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă,

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

ORDONAȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ

privind modificarea și completarea Legii nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat

Având în vedere Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, care transpune Directiva Consiliului Uniunii Europene 2003/8/CE privind îmbunătățirea accesului la justiție în cazul litigiilor transfrontaliere, prin stabilirea de reguli minimale comune referitoare la asistența judiciară acordată în cadrul acestor categorii de cauze,

luând în considerare faptul că prevederile art. 23 și ale art. 35 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, potrivit cărora acordarea ajutorului public judiciar sub forma asistenței prin avocat, judiciară sau extrajudiciară, se va realiza în condițiile prevăzute de Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere că, la momentul actual, în lipsa reglementării condițiilor de acordare a ajutorului public judiciar sub forma asistenței prin avocat, judiciară sau extrajudiciară, destinarii reglementării (cetățeni români, cetățeni din statele membre ale Uniunii Europene, cetățeni străini și apatrizi) nu au acces în mod eficient la această formă de asistență, acest lucru fiind de natură a afecta accesul acestora la justiție,

luând în considerare faptul că organizarea eficientă a profesiei de avocat reprezintă o premisă pentru asigurarea unei asistențe juridice de calitate și, implicit, a unei asistențe judiciare de un nivel optim,

ținând cont de faptul că organizarea activității de acordare a ajutorului public judiciar, în orice formă, face parte din măsurile de asigurare a standardelor minime pentru ca sistemul de asistență judiciară să fie considerat ca asigurând un acces efectiv la justiție cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, iar întârzierea în organizarea acestui sistem poate avea consecințe grave cu privire la eficiența și operativitatea acordării asistenței, atât pentru cetățenii români, cât și pentru cetățenii din celelalte state membre ale Uniunii Europene,

luând în considerare faptul că asigurarea asistenței prin avocat, ca formă a ajutorului public judiciar, reclamă necesitatea sporirii competenței profesionale a avocaților, îmbunătățirea procedurilor de selecție la primirea în profesie și la dobândirea titlului profesional de avocat definitiv și creșterea responsabilității acestora prin asigurarea cadrului instituțional apt să permită realizarea prestațiilor avocațiale prin implicarea directă a avocatului în finalizarea procedurilor reclamate de întocmirea unor acte,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Formele de exercitare a profesiei de avocat sunt: cabinete individuale, cabinete asociate, societăți civile profesionale sau societăți profesionale cu răspundere limitată.”

2. Articolul 5¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5¹. — (1) Societatea profesională cu răspundere limitată este o societate civilă cu personalitate juridică, constituită, în condițiile prevăzute de prezenta lege și de statut, prin asocierea a cel puțin 2 avocați definitivi, aflați în exercițiul profesiei, indiferent dacă dețin sau nu ori dacă aparțin sau nu unei alte forme de exercitare a profesiei.

(2) Dobândirea personalității juridice a societății civile profesionale cu răspundere limitată are loc la data înregistrării la barou a deciziei emise de către consiliul baroului în a cărui rază teritorială se află sediul ei principal.

(3) Societatea profesională cu răspundere limitată deține un patrimoniu de afecțiune.

(4) Obligațiile și răspunderea societății profesionale cu răspundere limitată sunt garantate cu patrimoniul de afecțiune. Asociații răspund personal, în limita aportului social al fiecăruia.

(5) În situația în care societatea profesională cu răspundere limitată se constituie din avocați care fac parte din alte forme de exercitare a profesiei, acestea din urma pot să nu fie supuse lichidării, dacă asociații convin astfel.

(6) Forma de exercitare a profesiei din care provine asociatul, dacă este cazul, își încetează activitatea profesională desfășurată în nume propriu pe perioada în care avocatul titular sau, după caz, avocații titulari ai acesteia au calitatea de asociat

în societatea profesională cu răspundere limitată. Pe perioada în care forma de exercitare a profesiei își încetează activitatea din aceasta cauză, în Tabloul avocaților se menționează corespunzător situația privind încetarea activității, în condițiile prevăzute de statut.

(7) În cazul prestațiilor profesionale constând în asistență și reprezentare juridică la instanțe, parchete, organe de cercetare penală sau alte autorități, societatea profesională cu răspundere limitată are obligația de a menționa în contractul încheiat cu clientul numele avocatului ales sau acceptat de client să asigure serviciul profesional, precum și acordarea sau, după caz, neacordarea dreptului de substituție.

(8) Societatea profesională cu răspundere limitată conduce contabilitatea în partidă simplă și este supusă regimului transparenței fiscale. Plata impozitului pe venit se face de către fiecare asociat, pentru venitul său propriu.”

3. La articolul 11 alineatul (1), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) are exercițiul drepturilor civile și politice;

b) este licențiat al unei facultăți de drept cu durata stabilită de lege.”

4. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Membrul unui barou dintr-o altă țară poate exercita profesia de avocat în România, în cazul îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta lege.”

5. La articolul 13, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) cel care a săvârșit abuzuri prin care au fost încălcate drepturi și libertăți fundamentale ale omului, stabilite prin hotărâre judecătorească, sau a săvârșit abuzuri împotriva profesiei de avocat, stabilite prin procedura prevăzută în Statutul profesiei de avocat.”

6. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Primirea în profesie se obține numai pe baza unui examen la nivel național organizat de U.N.B.R., potrivit prezentei legi și Statutului profesiei de avocat.”

7. La articolul 16, alineatele (2) și (3) se abrogă.

8. Articolul 16¹ se abrogă.

9. La articolul 17, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În perioada stagiului, cu acordul avocatului îndrumător, avocații stagiați pot urma cursuri de masterat, care sunt luate în considerare la aprecierea formării profesionale inițiale în condițiile prevăzute de Statutul profesiei de avocat.”

10. La articolul 17, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Stagiul se suspendă în caz de lipsă motivată din profesie ori în caz de încetare a îndrumării profesionale fără culpa avocatului stagiar. Perioada de stagiu anterior efectuată se socotește pentru îndeplinirea stagiului.”

11. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Profesia de avocat nu poate fi exercitată la instanțele, precum și la parchetele de pe lângă acestea, inclusiv la Înalta Curte de Casație și Justiție sau la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, unde soțul avocatului sau ruda ori afinul său până la gradul al treilea inclusiv îndeplinește funcția de judecător sau procuror, indiferent de secția, direcția, serviciul sau biroul în care își desfășoară activitatea.”

12. La articolul 20, alineatul (3) se abrogă.

13. La articolul 20, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică și avocatului titular, avocatului asociat, avocatului colaborator sau salarizat în cadrul profesiei, care se folosește de forma de organizare profesională ori de raporturile de conlucrare profesională stabilite în condițiile legii în scopul eludării acestor interdicții, sub sancțiunea săvârșirii unei abateri disciplinare grave.”

14. La articolul 23, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Înscrierea avocaților în tablou se face pe baza licenței de exercițiu al profesiei, confirmată din 3 în 3 ani pe baza dovezii frecventării formelor de pregătire profesională continuă organizate de barouri și U.N.B.R.”

15. La articolul 25 se introduc trei noi alineate, alineatele (2), (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(2) Actele specifice profesiei de avocat, efectuate în mod public de o persoană care nu a dobândit calitatea de avocat în condițiile prezentei legi, sunt nule dacă s-a produs o vătămare ce nu poate fi remediată în alt mod, în afară de cazul în care modul de îndeplinire a acestora a fost de natură să producă o eroare comună cu privire la calitatea celui care le-a săvârșit.

(3) În cazurile prevăzute de prezentul articol, baroul are dreptul la acțiune în despăgubiri împotriva persoanei fizice sau juridice care exercită fără drept profesia de avocat.

(4) Sumele obținute cu titlu de despăgubiri potrivit alin. (3) vor fi cuprinse în bugetele barourilor și vor fi folosite în mod exclusiv pentru organizarea activității de pregătire profesională a avocaților, în condițiile legii.”

16. La articolul 27, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) în cazul în care avocatul nu face dovada că a frecventat formele de pregătire profesională continuă, în perioada celor 3 ani anteriori actualizării licenței de exercițiu al profesiei, în condițiile prevăzute de statutul profesiei.”

17. La articolul 32, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Avocatul are dreptul la recuperarea capacității de muncă, în condițiile prevăzute de Statutul profesiei de avocat.”

18. La articolul 37, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Amenințarea săvârșită nemijlocit împotriva avocatului în timpul exercitării profesiei și în legătură cu aceasta se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.”

19. La articolul 37, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) În cazul infracțiunilor prevăzute la alin. (2) și (3), săvârșite împotriva soțului sau a unei rude apropiate a avocatului în scop de intimidare ori de răzbunare în legătură cu exercitarea de către avocat a profesiei, limitele speciale de pedeapsă prevăzute de lege se majorează cu jumătate.”

20. La articolul 42 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Actele întocmite de avocat pentru ținerea evidențelor profesionale cerute de lege, precum și pentru legitimarea față de terți a calității de reprezentant sunt acte autentice.”

21. La articolul 49 se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În cadrul baroului își desfășoară activitatea comisia de cenzori și comisia de disciplină. Organizarea, funcționarea, precum și atribuțiile acestora sunt reglementate potrivit Statutului profesiei de avocat.”

22. La articolul 50 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) alege și revocă decanul, membrii consiliului, membrii comisiei de cenzori și pe cei ai comisiei de disciplină. Decanul este ales pentru un mandat de 4 ani și poate fi reales o singură dată. Decanul se alege dintre avocații cu o vechime de minimum 12 ani în profesie, în același barou.”

23. La articolul 52, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care numărul legal nu este întrunit, iar pe ordinea de zi a ședinței nu este inclusă alegerea organelor de conducere a baroului, prezidiul adunării generale, de față cu cei prezenți, stabilește o nouă adunare generală în termen de cel mult 15 zile de la data primei convocări. Consiliul baroului are obligația să îndeplinească procedura convocării cu cel puțin 7 zile înainte de data fixată.

(3) Adunarea generală convocată în condițiile alin. (2) este legal constituită cu participarea a cel puțin unei treimi din numărul total al membrilor săi.”

24. La articolul 52, alineatul (3¹) se abrogă.

25. După articolul 52 se introduce un nou articol, articolul 52¹, cu următorul cuprins:

„Art. 52¹. — (1) Adunările generale de alegere a organelor de conducere a baroului sunt legal constituite numai cu participarea majorității membrilor adunării generale a baroului.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul barourilor care au în evidență mai mult de 500 de avocați cu drept de exercitare a profesiei, în cazul în care, la prima convocare, numărul legal de participanți nu este întrunit sunt aplicabile, în mod corespunzător, dispozițiile art. 52 alin. (2) și (3).

(3) Participarea la adunarea generală de alegere a organelor de conducere a baroului se face personal sau printr-un reprezentant-elector.

(4) Reprezentantul-elector trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute în Statutul profesiei de avocat. Numărul de avocați care își pot delega votul unui singur reprezentant-elector este de maximum 5.

(5) În cazul Baroului București, reprezentantul-elector poate exprima, în afara propriului vot, și votul a cel mult 10 avocați reprezentanți.

(6) La stabilirea numărului legal de participanți la adunările generale prevăzute de prezentul articol se vor avea în vedere și mandatele de reprezentare, în condițiile prevăzute de Statutul profesiei de avocat.”

26. **La articolul 53 alineatul (2), litera e) se abrogă.**

27. **La articolul 57, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:**

„(6) Folosirea fără drept a denumirilor «Barou», «Uniunea Națională a Barourilor din România», «U.N.B.R.» ori «Uniunea Avocaților din România» sau a denumirilor specifice formelor de exercitare a profesiei de avocat de către orice persoană fizică sau persoană juridică, indiferent de obiectul activității desfășurate de aceasta, precum și folosirea însemnelor specifice profesiei ori purtarea robei de avocat în alte condiții decât cele prevăzute de prezenta lege constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.”

28. **La articolul 63, litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„h) organizează examenul național unitar de primire în profesia de avocat și examenul de dobândire a titlului profesional de avocat definitiv;”

29. **La articolul 63, litera o) se abrogă.**

30. **Capitolul V „Asistența judiciară” se modifică și va avea următorul cuprins:**

„CAPITOLUL V Asistența judiciară

SECȚIUNEA 1

Cazurile și condițiile de acordare a asistenței judiciare

Art. 68. — (1) În cazurile prevăzute de lege, barourile asigură asistența judiciară în următoarele forme:

- a) în cauzele penale, în care apărarea este obligatorie potrivit dispozițiilor Codului de procedură penală;
- b) în orice alte cauze decât cele penale, ca modalitate de acordare a ajutorului public judiciar, în condițiile legii;
- c) asistența judiciară prin avocat, acordată la solicitarea organelor administrației publice locale.

(2) În cazuri de excepție, dacă drepturile persoanei lipsite de mijloace materiale ar fi prejudiciate prin întârziere, decanul baroului poate aproba acordarea cu titlu gratuit a asistenței de specialitate juridică.

Art. 68¹. — (1) În cazul în care, potrivit art. 11—19 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, a fost încuviințată cererea de ajutor public judiciar sub forma asistenței prin avocat, cererea împreună cu încheierea de încuviințare se trimit de îndată decanului baroului din circumscripția acelei instanțe.

(2) Decanul baroului sau avocatul căruia decanul i-a delegat această atribuție va desemna, în termen de 3 zile, un avocat înscris în Registrul de asistență judiciară, căruia îi transmite, odată cu înștiințarea desemnării, încheierea prevăzută la alin. (1). Decanul baroului are obligația de a comunica și beneficiarului ajutorului public judiciar numele avocatului desemnat. Beneficiarul ajutorului public judiciar poate solicita el însuși desemnarea unui anumit avocat, cu consimțământul acestuia, în condițiile legii.

Art. 68². — (1) Avocatul desemnat potrivit art. 68¹ alin. (2) să acorde ajutorul public judiciar nu poate refuza această sarcină profesională decât în caz de conflict de interese sau pentru alte motive justificate.

(2) Refuzul nejustificat de a prelua cazul sau de a continua executarea constituie abatere disciplinară, în condițiile legii.

(3) Refuzul nejustificat al beneficiarului sau renunțarea unilaterală și nejustificată a acestuia la asistența acordată de avocatul desemnat duce la încetarea ajutorului public sub forma asistenței prin avocat.

Art. 68³. — (1) Asistența extrajudiciară prevăzută la art. 35 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, se acordă de Serviciul de asistență judiciară constituit la nivelul fiecărui barou, pe baza unei cereri al cărei model se aprobă de Departamentul

de coordonare a asistenței judiciare, care va cuprinde mențiuni privind obiectul și natura solicitării de asistență, identitatea, codul numeric personal, domiciliul și starea materială ale solicitantului și ale familiei sale, atașându-se înscrisuri doveditoare ale veniturilor acestuia și ale familiei sale, precum și dovezi cu privire la obligațiile de întreținere sau de plată. Cererea va fi însoțită și de o declarație pe propria răspundere a solicitantului, în sensul de a preciza dacă în cursul ultimelor 12 luni a mai beneficiat de ajutor public judiciar, în ce formă, pentru ce cauză, precum și cuantumul acestui ajutor.

(2) Dovada stării materiale a solicitantului se face, în principal, cu următoarele documente:

a) adeverință eliberată de autoritățile competente sau de către angajator, după caz, din care să rezulte veniturile profesionale ale solicitantului și ale celorlalți membri ai familiei supuse, potrivit legii, impozitului pe venit realizate în perioada prevăzută de legislația privind ajutorul public judiciar sau sumele încasate cu titlu de pensie, indemnizație de șomaj sau asigurări sociale și altele asemenea, încasate pe aceeași perioadă;

b) livretul de familie și, după caz, certificatele de naștere ale copiilor;

c) certificatul de persoană cu handicap al solicitantului sau al copilului, după caz;

d) declarație pe propria răspundere din care să reiasă că solicitantul și ceilalți membri ai familiei nu beneficiază de alte venituri suplimentare;

e) declarație pe propria răspundere privind situația patrimonială a solicitantului și a familiei sale;

f) declarație pe propria răspundere din care să rezulte că solicitantul și/sau celălalt părinte natural ori adoptiv sau, după caz, o altă persoană căreia i s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care are copilul în plasament ori în plasament în regim de urgență ori a fost numită tutore se ocupă de creșterea și îngrijirea copilului și că acesta nu este încredințat sau dat în plasament niciunui organism privat autorizat sau serviciu public autorizat ori unei persoane juridice;

g) dovada eliberată de autoritățile competente privind situația bunurilor imobile ale solicitantului sau, după caz, ale celorlalți membri ai familiei;

h) alte acte necesare stabilirii dreptului la acordarea de asistență judiciară, potrivit legii.

(3) Cererea de acordare a asistenței extrajudiciare se depune la serviciul de asistență judiciară și se soluționează în termen de cel mult 15 zile lucrătoare de la data înregistrării, prin decizie de admitere ori de respingere, după caz.

(4) În cazul admiterii cererii de acordare a asistenței extrajudiciare, decizia privind acordarea de asistență judiciară va cuprinde următoarele:

- a) denumirea actului;
- b) denumirea organului emitent;
- c) temeiul legal și de fapt pentru emiterea deciziei;
- d) persoana căreia i se acordă asistența extrajudiciară;
- e) tipul sau forma asistenței extrajudiciare acordate;
- f) data eliberării, funcția și semnătura persoanei care a eliberat actul respectiv.

(5) În temeiul deciziei de acordare a asistenței extrajudiciare, decanul baroului competent desemnează un avocat din Registrul de asistență judiciară al baroului.

(6) După posibilități, decanul baroului poate aproba acordarea asistenței extrajudiciare de către un avocat ales de persoana căreia i se acordă asistența judiciară.

(7) Decizia prevăzută la alin. (3) se comunică solicitantului în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii deciziei.

(8) Decizia de respingere a cererii de acordare a asistenței extrajudiciare poate fi contestată la consiliul baroului, în termen de 5 zile de la comunicarea acesteia.

(9) Contestațiile formulate împotriva deciziei de respingere se soluționează de consiliul baroului, în termen de 5 zile de la data înregistrării contestației.

Art. 68⁴. — Avocatul care acordă asistență judiciară potrivit prezentului capitol nu are dreptul să primească de la client sau de la cel apărut niciun fel de remunerație sau de alte mijloace de recompensă, nici chiar cu titlu de acoperire a cheltuielilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Organizarea activității de acordare a asistenței judiciare

Art. 68⁵. — (1) În cadrul U.N.B.R. se organizează Departamentul de coordonare a asistenței judiciare, organ cu activitate permanentă, coordonat de un vicepreședinte al U.N.B.R. Structura organizatorică a acestui departament se stabilește prin decizie a Comisiei permanente a U.N.B.R.

(2) Departamentul de coordonare a asistenței judiciare emite decizii și norme metodologice în limitele atribuțiilor conferite prin prezenta lege, în condițiile și cu procedura prevăzute de Statutul profesiei de avocat.

Art. 68⁶. — Departamentul de coordonare a asistenței judiciare exercită, în principal, următoarele atribuții:

- a) desfășoară conducerea metodologică a activității de acordare a asistenței judiciare;
- b) elaborează proiectul de Regulament-cadru pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară;
- c) propune sau, după caz, avizează, proiecte de protocoale ce se încheie cu autoritățile publice competente în scopul obținerii mijloacelor financiare necesare pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară;
- d) organizează Registrul național de asistență judiciară pe baza registrelor întocmite de barouri;
- e) organizează și coordonează metodologia de plată a onorariilor pentru asistența judiciară acordată;
- f) efectuează controlul asupra asistenței judiciare acordate;
- g) elaborează proiecte de acte normative în domeniul asistenței judiciare, pe care le propune Ministerului Justiției în vederea promovării;

h) stabilește, împreună cu Ministerul Justiției, indicii statistici, ține evidența statistică a sistemului de asistență judiciară și analizează informațiile necesare pentru planificarea și coordonarea corectă a sistemului de asistență judiciară;

i) colaborează cu Ministerul Justiției pentru buna funcționare și planificarea, inclusiv din punct de vedere bugetar, a sistemului de asistență judiciară;

j) popularizează sistemul de asistență judiciară;

k) stabilește formularistica utilizată de barouri pentru organizarea activității de asistență judiciară și extrajudiciară, în condițiile legii;

l) reprezintă U.N.B.R. în domeniul asistenței judiciare, în cadrul colaborării internaționale în materie, în condițiile legii sau ale Statutului profesiei de avocat.

Art. 68⁷. — În vederea organizării activității de asistență judiciară, barourilor îndeplinesc următoarele atribuții:

a) organizează serviciile de asistență judiciară atât la nivelul fiecărui barou, cât și la sediul fiecărei instanțe judecătorești;

b) organizează și actualizează Registrul de asistență judiciară al fiecărui barou pe baza cererilor avocaților, aprobate de consiliul baroului;

c) desemnează avocații înscrși în Registrul de asistență judiciară pentru acordarea asistenței judiciare, ținând cont de experiența profesională și de calificarea avocatului, precum și de natura și complexitatea cazului, de celelalte desemnări ale acestuia în virtutea prezentei legi și de gradul de angajare al acestuia;

d) efectuează controlul asupra acordării asistenței judiciare de către avocații din cadrul baroului;

e) organizează și execută programe de popularizare a sistemului de asistență judiciară;

f) îndeplinesc orice alte atribuții prevăzute de lege sau de Regulamentul pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară.

Art. 68⁸. — (1) Baroul organizează serviciile de asistență judiciară la sediile tuturor instanțelor judecătorești din județ, în spații destinate exclusiv desfășurării acestei activități, care se pun la dispoziție cu titlu gratuit de Ministerul Justiției sau, după caz, de autoritățile administrației publice locale.

(2) Serviciile de asistență prevăzute la alin. (1) sunt conduse de un avocat definitiv, numit de consiliul baroului, și sunt coordonate de un membru al consiliului. Organizarea, funcționarea și atribuțiile serviciilor de asistență judiciară se realizează potrivit regulamentului aprobat de consiliul baroului, în baza Regulamentului-cadru pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară aprobat de Consiliul U.N.B.R.

Art. 68⁹. — (1) Fiecare barou organizează Registrul de asistență judiciară în care sunt înscrși avocații ce pot fi desemnați pentru acordarea asistenței judiciare și a asistenței extrajudiciare.

(2) Registrul este public, se păstrează pe suport hârtie și în format electronic și se publică pe pagina de internet a fiecărui barou.

(3) Actualizarea Registrului de asistență judiciară pentru următorul an calendaristic se efectuează până la sfârșitul lunii septembrie a anului calendaristic precedent.

(4) În cazurile excepționale, în Registrul de asistență judiciară pot fi operate modificări și în cursul anului, potrivit procedurii prevăzute pentru înscrierea în registru.

(5) U.N.B.R. organizează Registrul național de asistență judiciară, constituit din registrele de asistență judiciară ale tuturor barourilor.

(6) Registrul național de asistență judiciară se publică pe pagina de internet a U.N.B.R. și se actualizează în mod automat odată cu actualizarea datelor din registrul fiecărui barou.

Art. 68¹⁰. — (1) Pentru înscrierea în Registrul de asistență judiciară, avocatul depune o cerere la baroul din care face parte.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) se completează conform formularului aprobat de Departamentul de coordonare a asistenței judiciare din cadrul U.N.B.R.

(3) Înscrierea avocatului în Registrul de asistență judiciară se efectuează în baza deciziei consiliului baroului.

(4) Consiliul baroului poate, motivat, să refuze înscrierea în registru sau să radieze din registru un avocat în următoarele cazuri:

a) dacă avocatului solicitant i s-a aplicat o sancțiune disciplinară;

b) dacă avocatul este învinuit pentru săvârșirea unei infracțiuni de drept comun;

c) dacă s-a constatat încălcarea repetată a dispozițiilor prezentei legi sau calitatea inferioară a asistenței judiciare acordate.

(5) Radierea din registru poate fi dispusă pentru o perioadă de un an, iar dacă se constată săvârșirea consecutivă a 3 sau a mai multor abateri de la obligațiile prevăzute de prezenta lege, radierea se poate dispune pentru o perioadă de până la 3 ani.

(6) Refuzul baroului de înscriere a avocatului solicitant în registru, precum și măsura radierii unui avocat din registru pot fi contestate potrivit procedurii prevăzute la cap. VI «Răspunderea disciplinară».

(7) Decizia de radiere din registru se aduce la cunoștință publicului prin afișare pe pagina de internet a baroului, precum și pe pagina de internet a U.N.B.R.

Art. 68¹¹. — (1) Pentru asistența judiciară acordată, avocatul desemnat are dreptul la un onorariu stabilit de organul judiciar, potrivit naturii și volumului activității desfășurate, în limitele sumelor stabilite prin protocolul încheiat între U.N.B.R. și Ministerul Justiției.

(2) Prin actul de încuviințare a asistenței judiciare, organul judiciar stabilește și valoarea provizorie a onorariului avocatului.

(3) După acordarea asistenței judiciare, avocatul întocmește un referat scris cu privire la prestația avocațială efectivă,

conform formularului aprobat de Departamentul de coordonare a asistenței judiciare din cadrul U.N.B.R. Referatul este supus confirmării organului judiciar, care, în funcție de volumul și complexitatea activității desfășurate de avocat, precum și în raport cu durata, tipul și particularitățile cauzei, poate dispune menținerea sau majorarea onorariului stabilit inițial.

(4) Referatul confirmat potrivit alin.(3) se înaintează baroului, în vederea efectuării formalităților prevăzute de lege pentru plata onorariilor.

(5) În cazul în care avocatul este sancționat disciplinar, potrivit art. 70 alin.(1), avocatul nu va primi onorariul pentru cazul concret ori pentru activitatea desfășurată.

Art. 68¹². — (1) Plata onorariului pentru asistența judiciară acordată se face lunar prin virament bancar, pe baza documentelor pentru decontare prevăzute la art. 68¹¹ alin.(2), avizate de consiliul baroului.

(2) Sumele necesare pentru plata onorariilor sau, după caz, a remunerațiilor pentru asistența judiciară se virează, în condițiile legii, într-un cont distinct, deschis de fiecare barou. Evidența și controlul utilizării, în scopurile prevăzute de prezenta lege, a sumelor virate se realizează potrivit reglementărilor în materia gestiunii fondurilor provenind de la bugetul de stat. Respectarea de către barouri a destinației fondurilor astfel virate poate face și obiect al controlului U.N.B.R., în condițiile stabilite de Statutul profesiei de avocat.

Art. 68¹³. — (1) Pentru asistența extrajudiciară acordată, avocatul desemnat are dreptul la un onorariu stabilit potrivit naturii, complexității și volumului activității desfășurate, certificate printr-un referat scris al avocatului, conform formularului pentru decontare aprobat de Departamentul de coordonare a asistenței judiciare din cadrul U.N.B.R.

(2) În cazul avocaților desemnați, coordonatorul Serviciului de asistență juridică al baroului verifică și avizează raportul avocatului care a acordat asistență extrajudiciară și propune consiliului baroului cuantumul remunerării în funcție de particularitățile cauzei, tipul, volumul de muncă depus și calitatea asistenței acordate, în limitele sumelor stabilite prin protocolul încheiat între U.N.B.R. și Ministerul Justiției.

Art. 68¹⁴. — U.N.B.R. și barourile conlucrează cu Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, instanțele judecătorești, precum și cu parchetele de pe lângă acestea, în vederea desfășurării în bune condiții a activității de acordare a asistenței judiciare prevăzute de prezentul capitol.

Art. 69. — (1) Onorariile pentru asistența judiciară acordată în oricare dintre formele prevăzute de prezentul capitol se stabilesc prin protocolul încheiat între U.N.B.R. și Ministerul Justiției, în condițiile legii.

(2) Fondurile necesare pentru plata onorariilor prevăzute la alin.(1) se asigură potrivit art. 26 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Fondurile necesare organizării și funcționării serviciilor de asistență judiciară din cadrul barourilor se asigură din sumele alocate pentru finanțarea sistemului de ajutor public judiciar și a sistemului de asistență juridică, potrivit art. 26 alin.(1) lit. a) din Legea nr. 146/1997, cu modificările și completările ulterioare, pe baza propunerilor transmise anual Ministerului Justiției de către U.N.B.R., cu ocazia întocmirii proiectului bugetului de stat. Eliberarea sumelor aprobate se realizează potrivit procedurii stabilite prin ordin al ministrului justiției.

(4) Onorariile pentru asistența judiciară acordată în oricare dintre formele prevăzute de prezentul capitol, la solicitarea organelor administrației publice locale, se acordă din fondurile acestor organe, în limitele sumelor stabilite prin protocol încheiat de fiecare barou cu acestea. În lipsa protocolului, sunt aplicabile limitele stabilite prin protocolul prevăzut la art. 68¹¹ alin.(1)."

Art. II. — (1) În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Statutul profesiei de avocat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 13 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, va fi modificat potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(2) În termenul prevăzut la alin.(1) Consiliul Uniunii Naționale a Barourilor din România va adopta Regulamentul-cadru pentru organizarea serviciilor de asistență judiciară prevăzut la art. 68⁶ lit. b).

Art. III. — Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență referitoare la societățile profesionale cu răspundere limitată intră în vigoare după intrarea în vigoare a modificărilor Statutului profesiei de avocat, prevăzută la art. II.

Art. IV. — (1) Dispozițiile pct. 6 al art. I intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2009.

(2) Cererile de primire în profesie, formulate în temeiul art. 6 alin.(2) și (3) din Legea nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care au fost depuse până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, vor fi soluționate potrivit procedurii în vigoare la data formulării acestora.

Art. V. — În tot cuprinsul Legii nr. 51/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „societate civilă profesională cu răspundere limitată” se înlocuiește cu sintagma „societate profesională cu răspundere limitată”.

Art. VI. — Legea nr. 51/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 6 martie 2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată după adoptarea legii de aprobare a acesteia, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Cătălin Marian Predoiu

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Cătălin Doica,

secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind modificarea art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2006
pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal,
zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului

Situația extraordinară se motivează prin necesitatea urgentă de asigurare a cadrului juridic pentru promovarea actelor normative care reglementează susținerea producătorilor agricoli în anul 2009, având în vedere faptul că până în prezent nu a fost adoptată Legea bugetului de stat pentru anul 2009.

De asemenea, producătorii agricoli nu pot beneficia de sprijinul financiar pentru activitățile realizate în perioada noiembrie—decembrie 2008, deoarece aceste sume sunt prevăzute în proiectul de buget al Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale pentru anul 2009.

Neacordarea la timp sau pierderea acestui sprijin financiar ar duce la blocarea unităților de producție, cu repercusiuni grave asupra procesului de producție, punându-se în pericol siguranța alimentară a populației.

Nepromovarea prezentului act normativ elimină posibilitatea acordării sprijinului financiar în agricultură de la bugetul de stat, începând cu luna noiembrie 2008 până la data intrării în vigoare a Legii bugetului de stat pe 2009, cu consecințe dintre cele mai grave privind funcționarea exploatațiilor agricole din România.

Cele menționate reprezintă elemente care vizează interesul public și constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Articolul 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 123/2006 pentru aprobarea acordării sprijinului financiar producătorilor agricoli din sectorul vegetal, zootehnic, al îmbunătățirilor funciare și al organizării și sistematizării teritoriului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.036 din 28 decembrie 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2007, cu completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Sumele necesare acordării sprijinului financiar prevăzut de prezenta ordonanță de urgență se asigură de la

bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în limita prevederilor bugetare anuale, aprobate cu această destinație.

(2) În cazul în care legea bugetului de stat pentru anul următor nu a fost adoptată până la data de 27 decembrie a anului în curs, sprijinul financiar prevăzut la art. 1, pentru anul următor, se aprobă în limita cheltuielilor bugetare cu această destinație alocate pentru anul curent.”

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
 Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dacian Cioloș
 Ministrul economiei și finanțelor,
Varujan Vosganian

București, 12 noiembrie 2008.
 Nr. 160.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea Legii nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost
înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1945—1952, precum și pentru
modificarea art. 213 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Având în vedere că, în urma înființării prin Hotărârea Guvernului nr. 1.724/2005 a Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului în România, se desfășoară acțiuni privind abuzurile și încălcările drepturilor omului pe întreaga durată a regimului comunist în România, sesizându-se organele îndreptățite să ia măsurile de rigoare ce se impun,

că în timpul acestui regim au fost persecutați magistrați care, din motive politice, au fost înlăturați din justiție, însă prin Legea nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1945—1952, cu modificările ulterioare, s-au acordat unele drepturi celor care au fost astfel înlăturați din justiție numai până în anul 1952,

că magistrații în cauză sunt de vârstă înaintată, cu venituri foarte mici, constând în pensii stabilite potrivit vechilor reglementări și că indemnizațiile ce li s-au stabilit unora prin Legea nr. 51/1993, cu modificările ulterioare, nu au mai fost actualizate potrivit acestei legi,

iar, ca urmare a adoptării Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, dreptul la asistență medicală gratuită prevăzut de această lege, la art. 213 alin. (1) lit. c), pentru persoane persecutate din motive politice de către dictatura comunistă nu a mai fost recunoscut în continuare și magistraților cărora acest drept le-a fost acordat anterior prin dispozițiile art. 1 alin. 2 din Legea nr. 51/1993, cu modificările ulterioare,

cum cele relatate relevă o situație social-politică de urgență și extraordinară a cărei reglementare corespunzătoare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1945—1952, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 12 iulie 1993, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Titlul legii va avea următorul cuprins:**

„LEGE
privind acordarea unor drepturi magistraților
care au fost înlăturați din justiție pentru considerente
politice în perioada anilor 1945—1989”

2. **La articolul 1, alineatul 1 va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — Magistrații care în perioada anilor 1945—1989 au fost înlăturați din justiție din motive politice au dreptul la o indemnizație lunară neimpozabilă de 500 lei. Cuantumul indemnizației se actualizează anual, în funcție de rata inflației, prin hotărâre a Guvernului.”

3. **Articolul 7 va avea următorul cuprins:**

„Art. 7. — Cererile pentru stabilirea drepturilor prevăzute de prezenta lege se pot depune la comisiile județene sau a municipiului București în raza cărora domiciliază persoanele interesate.”

Art. II. — Cererile prevăzute de art. 7 din Legea nr. 51/1993, cu modificările ulterioare, se pot depune în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. De la aceeași dată se acordă indemnizația prevăzută la art. 1 alin. 1 din Legea nr. 51/1993, cu modificările ulterioare, astfel cum a fost modificată prin prezenta ordonanță de urgență.

Art. III. — La articolul 213 alineatul (1) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) persoanele ale căror drepturi sunt stabilite prin Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 51/1993 privind acordarea unor drepturi magistraților care au fost înlăturați din justiție pentru considerente politice în perioada anilor 1952—1989, cu modificările ulterioare, prin Ordonanța Guvernului nr. 105/1999 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 din motive etnice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 189/2000, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin Legea nr. 309/2002 privind recunoașterea și acordarea unor drepturi persoanelor care au efectuat stagiul militar în cadrul Direcției Generale a Serviciului Muncii în perioada 1950—1961, cu modificările și completările ulterioare, precum și persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) din Legea recunoașterii față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, dacă nu realizează alte venituri decât cele provenite din drepturile bănești acordate de aceste legi, precum și cele provenite din pensii;”.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Cătălin Marian Predoiu

Ministrul muncii, familiei și egalității de șanse,

Mariana Câmpănu

Ministrul sănătății publice,

Gheorghe Eugen Nicolăescu

p. Ministrul economiei și finanțelor,

Eugen Teodorovici,

secretar de stat

București, 19 noiembrie 2008.

Nr. 170.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Având în vedere necesitatea remedierii aspectelor deficitare ale cadrului normativ în domeniul insolvenței, semnalate de jurisprudența Curții Constituționale și a instanțelor judecătorești, precum și de practica administratorilor judiciari și a lichidatorilor, luând în considerare că aplicarea legislației în materia insolvenței și a actelor normative ce instituie sancțiunea dizolvării și, pe cale de consecință, a lichidării societății pentru neîndeplinirea unor obligații legale a generat dezechilibre în derularea activității practicienilor în insolvență,

ținând seama de faptul că însănătoșirea mediului de afaceri prin radierea societăților fără organe statutare, a celor care și-au încetat activitatea ori nu au sediul social cunoscut, a societăților ai căror asociați au dispărut ori nu au domiciliul cunoscut

sau reședința cunoscută reprezintă un obiectiv și o obligație pentru autorități, îndeplinirea sa implicând folosirea resurselor oferite de fondul de lichidare,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (6), după litera b) se introduce o nouă literă, literă c), cu următorul cuprins:

„c) preluarea a 1,5% din sumele recuperate în cadrul procedurilor de insolvență, inclusiv din fondurile obținute din vânzarea bunurilor din averea debitorului, sumă care va fi inclusă în categoria cheltuielilor aferente procedurii în sensul alin. (1).”

2. La articolul 4, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Sumele prevăzute la alin. (6) lit. a) vor fi virate de oficiile registrului comerțului, prin Oficiul Național al Registrului Comerțului, în contul Uniunii Naționale a Practicienilor în Insolvență din România, denumită în continuare *U.N.P.I.R.*, sumele prevăzute la alin. (6) lit. b) vor fi achitate la orice unitate bancară în contul menționat, iar sumele prevăzute la alin. (6) lit. c) vor fi virate în contul *U.N.P.I.R.* de către administratorul judiciar sau, după caz, de lichidator.”

3. La articolul 7, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune, în temeiul dispozițiilor prezentei legi, ulterior deschiderii procedurii insolvenței se va realiza conform Codului de procedură civilă.”

4. La articolul 8, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Recursul va fi judecat de completuri specializate, în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel. Citarea părților în recurs se face potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. În vederea soluționării recursului, se trimit la curtea de apel, în copie certificată de grefierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de recurs consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună în copie certificată.”

5. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — La propunerea administratorului judiciar sau lichidatorului, judecătorul sindic va putea desemna, prin încheiere, persoane de specialitate, stabilindu-le și remunerația. Plata remunerației se va face din averea debitorului sau, în lipsa disponibilităților bănești în contul acestuia, din fondul prevăzut la art. 4 alin. (4).”

6. La articolul 11 alineatul (1), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) desemnarea motivată, prin sentința de deschidere a procedurii, dintre practicienii în insolvență care au depus ofertă de servicii în acest sens la dosarul cauzei, a administratorului judiciar provizoriu sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, înlocuirea sa de către adunarea creditorilor sau creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, fixarea remunerației în conformitate cu criteriile stabilite de legea de organizare a activității practicienilor în insolvență, precum și a atribuțiilor acestuia pentru această perioadă. În vederea desemnării administratorului judiciar provizoriu sau a lichidatorului provizoriu, judecătorul va avea în vedere cererea depusă în acest sens de creditorul care a solicitat deschiderea procedurii sau de debitor, dacă cererea introductivă îi aparține. În situația în care cel care a introdus cererea de deschidere a procedurii nu solicită numirea unui administrator judiciar sau

lichidator, numirea se va face de către judecătorul sindic din rândul practicienilor care au depus oferte în dosarul cauzei;

d) confirmarea, prin încheiere, a administratorului judiciar sau a lichidatorului desemnat de adunarea creditorilor sau de creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, confirmarea onorariului negociat. Dacă nu există contestații împotriva hotărârii adunării creditorilor sau a deciziei creditorului care deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, confirmarea se va face în camera de consiliu, fără citarea părților, după depunerea procesului-verbal al adunării creditorilor;”

7. La articolul 14, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Dacă legea nu interzice în mod expres, creditorii vor putea vota și prin corespondență. Scrisoarea prin care își exprimă votul, semnată de creditor, semnătura fiind legalizată de notarul public ori certificată și atestată de către un avocat, sau înscris în format electronic, căruia i s-a incorporat, atașat ori asociat semnătura electronică extinsă, bazată pe un certificat valabil, poate fi comunicată prin orice mijloace, până în ziua fixată pentru exprimarea votului, administratorului judiciar sau lichidatorului.

(5) La ședințele adunărilor creditorilor, salariații debitorului vor putea fi reprezentați de un delegat din rândul acestora, care va vota pentru întreaga valoare a creanțelor reprezentând salariile și alte drepturi bănești.”

8. La articolul 14, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (8), cu următorul cuprins:

„(8) Cererea prevăzută la alin. (7) va fi depusă la dosarul cauzei în termen de 5 zile de la data adunării creditorilor și va fi soluționată în camera de consiliu, cu citarea celui care a introdus cererea, a administratorului judiciar sau, după caz, a lichidatorului și a creditorilor. În cazul în care a fost constituit comitetul creditorilor, va fi citat și președintele acestuia.”

9. La articolul 15, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Cu excepția cazurilor în care legea cere o majoritate specială, ședințele adunării creditorilor vor avea loc în prezența titularilor de creanțe însumând cel puțin 30% din valoarea totală a creanțelor asupra averii debitorului, iar deciziile adunării creditorilor se adoptă cu votul favorabil al titularilor majorității, prin valoare, a creanțelor prezente.”

10. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Judecătorul-sindic poate desemna, în raport cu numărul creditorilor, un comitet format din 3—5 creditori dintre cei cu creanțe garantate, bugetare și chirografare cele mai mari, prin valoare. Dacă din cauza numărului mic de creditori judecătorul-sindic nu consideră necesară constituirea unui comitet al creditorilor, atribuțiile comitetului prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. b) și f) vor fi exercitate de adunarea creditorilor.”

11. La articolul 17, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Împotriva acțiunilor, măsurilor și deciziilor luate de comitetul creditorilor orice creditor poate formula contestație la adunarea creditorilor, în termen de 5 zile de la luarea acestora.”

12. La articolul 19, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Creditorul care deține cel puțin 50% din valoarea totală a creanțelor poate să decidă, fără consultarea adunării creditorilor, desemnarea unui administrator judiciar sau lichidator în locul administratorului judiciar sau lichidatorului provizoriu ori să confirme administratorul judiciar provizoriu sau, după caz, lichidatorul provizoriu și să îi stabilească remunerația.”

13. La articolul 19, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Creditorii pot contesta la judecătorul-sindic, pentru motive de nelegalitate, decizia prevăzută la alin. (2) și (2¹), în termen de 3 zile de la data publicării acesteia în Buletinul procedurilor de insolvență. Judecătorul va soluționa, de urgență și deodată, toate contestațiile printr-o încheiere prin care va numi administratorul judiciar/lichidatorul desemnat sau, după caz, va solicita adunării creditorilor/creditorului desemnarea unui alt administrator judiciar/lichidator.

(4) Dacă în termenul stabilit la alin. (3) decizia adunării creditorilor sau a creditorului ce deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor nu este contestată, judecătorul-sindic, prin încheiere, va numi administratorul judiciar propus de creditorii sau de creditorul ce deține cel puțin 50% din valoarea creanțelor, dispunând totodată încetarea atribuțiilor administratorului judiciar provizoriu pe care l-a desemnat prin sentința de deschidere a procedurii.”

14. La articolul 21, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În raportul prevăzut la alin. (1) se va menționa și remunerația administratorului judiciar sau a lichidatorului, cu menționarea modalității de calcul a acesteia.”

15. La articolul 64, alineatul (2) se abrogă.

16. La articolul 116, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În vederea evaluării bunurilor din averea debitorului, lichidatorul poate fie să angajeze în numele debitorului un evaluator, fie, cu acordul comitetului creditorilor, să utilizeze un evaluator propriu. Evaluatorii trebuie să fie membri ai Asociației Naționale a Evaluatorilor din România, iar evaluarea trebuie efectuată în conformitate cu standardele internaționale de evaluare.

(4) Bunurile din averea debitorului vor fi evaluate atât în bloc, cât și individual. Evaluarea în bloc are în vedere fie evaluarea totalității bunurilor din averea debitorului, fie evaluarea subansamblurilor funcționale. Prin *subansamblu funcțional* se înțelege acele bunuri ale debitorului care, împreună, asigură realizarea unui produs finit, de sine stătător, sau permit desfășurarea unei afaceri independente. Un subansamblu este considerat funcțional numai dacă are asigurat accesul la drumul public și la folosirea utilităților.”

17. Articolul 117 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 117. — (1) Lichidatorul va prezenta comitetului creditorilor un raport care va cuprinde evaluarea bunurilor și metoda de valorificare a acestora și în care se va preciza dacă vânzarea se va face în bloc sau individual ori o combinație a acestora, prin licitație publică sau negociere directă sau prin ambele metode.

(2) În cazul în care se propune vânzarea în bloc prin negociere directă, lichidatorul va putea propune, în baza ofertelor primite, începerea negocierii cu unul sau mai mulți cumpărători identificați, cu precizarea condițiilor de plată și a prețului minim de pornire a negocierii, care nu poate fi inferior prețului de evaluare.

(3) Lichidatorul va convoca adunarea generală a creditorilor în termen de maximum 20 de zile de la data ședinței comitetului creditorilor, înștiințându-i pe creditorii despre posibilitatea studierii raportului și a procesului-verbal al ședinței comitetului creditorilor privind raportul.”

18. La articolul 122, după alineatul (1) se introduc două noi alineate, alineatele (1¹) și (1²), cu următorul cuprins:

„(1¹) Raportul asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe va cuprinde, cel puțin, următoarele:

- a) soldul aflat în contul de lichidare după ultima distribuție;
- b) încasările efectuate de către lichidator din valorificarea fiecărui bun și din recuperarea creanțelor;
- c) cuantumul dobânzilor sau al altor venituri de care beneficiază averea debitorului ca urmare a păstrării în conturi bancare a sumelor nedistribuite sau prin administrarea bunurilor existente în averea debitoarei;
- d) totalul sumelor aflate în contul de lichidare.

(1²) Planul de distribuție între creditorii cuprinde în mod obligatoriu următoarele date referitoare la fiecare creditor pentru care se face distribuția:

- a) ajustările aduse tabelului definitiv de creanțe;
- b) sumele distribuite deja;
- c) sumele rămase după ajustarea tabelului definitiv și distribuțiile efectuate deja;
- d) sumele ce fac obiectul distribuției;
- e) sume rămase de plată după efectuarea distribuției.”

19. Articolul 131 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 131. — În orice stadiu al procedurii prevăzute de prezenta lege, dacă se constată că nu există bunuri în averea debitorului ori că acestea sunt insuficiente pentru a acoperi cheltuielile administrative și niciun creditor nu se oferă să avanseze sumele corespunzătoare, judecătorul-sindic va da o sentință de închidere a procedurii, prin care se dispune și radierea debitorului din registrul în care este înmatriculat.”

20. La articolul 138, partea dispozitivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 138. — (1) În cazul în care în raportul întocmit în conformitate cu dispozițiile art. 59 alin. (1) sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului judiciar sau a lichidatorului, judecătorul sindic poate dispune ca o parte a pasivului debitorului, persoană juridică, ajuns în stare de insolvență, să fie suportată de membrii organelor de conducere și/sau supraveghere din cadrul societății, precum și de orice altă persoană care a cauzat starea de insolvență a debitorului, prin una dintre următoarele fapte:”

21. Articolul 149 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 149. — Dispozițiile prezentei legi se completează, în măsura compatibilității lor, cu cele ale Codului de procedură civilă, Codului civil, Codului comercial și ale Regulamentului (CE) 1.346/2000 referitor la procedurile de insolvență, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 160 din 30 iunie 2000.”

22. Articolul 155 se abrogă.

Art. II. — Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Cătălin Marian Predoiu
p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat
Departamentul pentru Afaceri Europene,
Aurel Ciobanu-Dordea,
secretar de stat

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

ORDIN

privind aprobarea renunțării la cetățenia română unor persoane

Având în vedere rapoartele depuse în temeiul art. 30 alin. 4 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Comisia pentru cetățenie, constituită potrivit art. 13 alin. 1 din aceeași lege, constatând îndeplinite condițiile prevăzute de art. 26 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 30 alin. 4 din Legea nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 6 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 83/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă cererile de renunțare la cetățenia română ale persoanelor prevăzute în anexa 1, care au dobândit o altă cetățenie.

Art. 2. — Se aprobă cererile de renunțare la cetățenia română ale persoanelor prevăzute în anexa 2, care au obținut

promisiunea acordării unei alte cetățenii.

Art. 3. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p.Ministrul justiției,
Sorin Stănescu,
secretar de stat

București, 20 noiembrie 2008.

Nr. 2.989/C.

ANEXA Nr. 1

1. Bochheimer Iulian-Liviu, fiul lui Puiu Mihai și Iuliana, născut la data de 20 iunie 1974 în localitatea Turda, județul Cluj, România, cu domiciliul actual în Austria, Graz Puntingam, Puchstr. 188, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Timișoara, bd. Dâmbovița nr. 54, bl. C.11, sc. B. ap. 6, județul Timiș. (25R/2008)

2. Drechsel Magdalena-Diana, fiica lui Gruțoiu Dinu-Constantin și Marcela, născută la data de 16 iulie 1973 în localitatea Râmnicu-Vâlcea, județul Vâlcea, România, cu domiciliul actual în Germania, 71032 Boblingen, Jahnstr. 37, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Deva, Aleea Viitorului bl. E.5, sc. 4, ap. 77, județul Hunedoara. (801R/2006)

3. Florea Orlando-Gabriel, fiul lui Florea Ioan și Marioara, născut la data de 1 aprilie 1983 în localitatea Oradea, județul Bihor, România, cu domiciliul actual în S.U.A., 14751 n. 114 th Place, Scottsdale, Arizona 85255, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Oradea, str. Dimitrie Cantemir nr. 13, bl. 13, ap. 13, județul Bihor. (182R/2008)

4. Grati Tatiana, fiica lui Ion și Elizaveta, născută la data de 1 martie 1977 în localitatea Chișinău, Republica Moldova, cu domiciliul actual în Republica Moldova, localitatea Chișinău, str. A. Șciusev nr. 3, ap. 1. (1.398R/2006)

5. Iwasa Lorena, fiica lui Sandu Petru și Veronica-Tița, născută la data de 17 iunie 1975 în localitatea Brașov, județul Brașov, România, cu domiciliul actual în Japonia, 3-2-57 Shinomiya Hiratsuka-City Kanagawa F.R.C., cu ultimul domiciliu din România în localitatea Brașov, calea București nr. 96, bl. 206, sc. A, et. 3, ap. 14, județul Brașov. (181R/2008)

6. Moldovan Elena-Roxana, fiica lui Argint Constantin și Ana, născută la data de 16 iulie 1979 în localitatea Târgu Jiu, județul Gorj, România, cu domiciliul actual în Austria, 7304 Grosswarasdorf, Kleinwarasdorf, Kleinwarasdorfer Hauptstr. 44, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Constanța, județul Constanța (952R/2006). Copii minori: Moldovan Denise-Maria, născută la data de 9.02.1998, Moldovan Eduard-Benjamin, născut la data de 18.03.2000 și Moldovan Giuliano-Emanuel, născut la data de 3.11.2004.

7. Szecsi Attila-Lajos, fiul lui Szecsi Ludovic și Csillag Elisabeta, născut la data de 30 noiembrie 1974 în localitatea Oradea, județul Bihor, România, cu domiciliul actual în Ungaria, Dunaszeg 9174, str. F.Liszt nr. 1, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Oradea, Str. Bumbacului nr. 30 A, ap. 37, județul Bihor. (1.012R/2006)

ANEXA Nr. 2

1. Ciocan Lidia, fiica lui Ludușan Aurel și Anica, născută la data de 29 august 1978 în localitatea Câmpia Turzii, județul Cluj, România, cu domiciliul actual în Austria, 8283 Bad Blumau nr. 108/2/1, cu ultimul domiciliu din România în satul Tritenii de Jos nr. 2, comuna Tritenii de Jos, județul Cluj (122R/2007). Copii minori: Ciocan Fabiana, născută la data de 9.12.2000, Ciocan

Jessica, născută la data de 30.03.2003 și Ciocan Ruben Benjamin, născut la data de 4.10.2004.

2. Cornea Maria-Loredana, fiica lui Hărăbor Ioan și Mitican Ecaterina, născută la data de 29 iulie 1976 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, cu domiciliul actual în Austria, 8644 Murzhofen, Bahnhofstr. 11, cu ultimul domiciliu din

România în localitatea Timișoara, str. Transilvania nr. 6, sc. A, et. 2, ap. 5, județul Timiș (110R/2008). Copii minori: Cornea Alex, născut la data de 20.06.2002 și Cornea Lara-Denissa, născută la data de 30.03.2005.

3. Franz Doina, fiica lui Foca Florea și Maria, născută la data de 28 februarie 1961 în localitatea Mihăileni, județul Botoșani, România, cu domiciliul actual în Austria, 8020 Graz, Bahnhofgurtel 15, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Caransebeș, str. Gral Mihail Trașța nr. 44, județul Caraș-Severin (1R/2007). Copii minori: Franz Ruben-Onisim, născut la data de 27.06.1995 și Franz Abel-Ilie, născut la data de 7.09.1998.

4. Franz Ioan, fiul lui Franț Ilie și Livia, născut la data de 15.07.1951 în localitatea Criciova, județul Timiș, România, cu domiciliul actual în Austria, 8020 Graz, Bahnhofgurtel 15, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Caransebeș, str. Gral Mihail Trașța nr. 44, județul Caraș-Severin. (2R/2007)

5. Gotz Alina-Oana, fiica lui Cismaș Doru și Emilia, născută la data de 19 august 1973 în localitatea Arad, județul Arad, România, cu domiciliul actual în Austria, 2362 Biedermannsdorf, Ortsstr. 59/B/2, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Arad, Str. Libertății nr. 15, bl. X.20, sc. B, ap. 8, județul Arad

(101R/2008). Copii minori: Cismaș Markus, născut la data de 2.09.1994.

6. Grecu Radu-Constantin, fiul lui Grecu Nicolae și Viorica, născut la data de 21 mai 1976 în localitatea Brașov, județul Brașov, România, cu domiciliul actual în Republica Cehă, 155 00 Praga 5, V Hurkach 2144/3, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Brașov, str. Piatra Mare nr. 62, județul Brașov. (100R/2008)

7. Lovrenski Ladislau, fiul lui Lovrenski Rada și Barbara, născut la data de 21 iulie 1932 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, cu domiciliul actual în Germania, 71067 Sindelfingen, Gutenbrunnstr. 110, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Timișoara, str. Liviu Rebreanu nr. 148, sc. C, ap. 8, județul Timiș. (106R/2007)

8. Mateian Andreea-Mihaela, fiica lui Mateian Minerva, născută la data de 18 octombrie 1986 în localitatea Bistrița, județul Bistrița-Năsăud, România, cu domiciliul actual în Germania, 35625 Huttenberg, Schillerstr. 10, cu ultimul domiciliu din România în localitatea Silivașu de Câmpie nr. 2, județul Bistrița-Năsăud. (15R/2007)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 322424